

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. I. Clarum redditur, Christo in his terris degente nullam factam
Calendarii Juliani immutationem ab ea ratione, quam habere debebat ex
instituto Julii Cæsaris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

Orbe pleno lumine fulgente. Hos duos tam manifestos chronologiae characteres minus attentè arbitrati chronologi non pauci, mirum, in quantas lapsi sine hallucinationes, adeò, ut necessaria consecutione in ipsorum lucubratis sequatur, Christum pro nobis passum & mortuum esse eo anno & mensis die, cui nec feria sexta Evangelica fide certa, nec Plenilunium congruere poterat.

Alii cum cernerent, se anno & die Christi morte signatis minime incurfuros in feriam VI. contra rectè sentientium opinionem ausi sunt convellere institutum à Julio Cæsare calendarium, quasi id præpostera intercalatione vitium tulisset unius diei, etiam post restitutionem Octaviani Augusti, qui mystarum ignorantia Juliano Calendario impactam labem plene detulerat, iste verò subin dies jussu Nicænæ Synodo fuerit elisus. Commentum ridiculi, ut loquitur Petavius, & contra torrentem chronographorum gratis asserti everfioni operæ pretium duxi caput unum dicare, antequam ex antè dictis binis chronica scientiæ notis Passionis Dominicæ Epocham capitibus reliquis liquidò deducam.

CAPUT I.

Ostenditur anni à Julio Cæsare instituti formam post Augusti reformationem nil fuisse immutatam. Servatore in his terris degente.

Cum, ut dictum nuperrimè, investigandis anno, mense, ac die Passionis Dominicæ duæ è SS. Paginis notæ suppetant, nempe hebdomadis feria sexta, quam Evangelistæ paralcevem seu pervigilium sabbati nuncupant Matth. XXVII. 62. Marci XV. 42. Lucæ XXIII. 54. Joan XIX. 31. & Pascha Judæorum itidem claris verbis in Scriptura assertum, ut certi quidpiam inde pro controversia præsentis colligi queat, dubium omne prius abstergendum, quòd nec unica dies vel exempta vel inserta fuerit Calendario Juliano post elisum popparum ab Augusto errorem saltem primo novæ calendarii. Romani institutionis saculo à Julio Cæsare susceptæ, ac soligenis insignis

G

Mathe-

Mathematici operâ perfectâ. Secus enim facta ejusmodi extra ordinem & præter institutorum placitum unius vel plurium dierum intercalatione, iis quæ de obitu Servatoris controversi solent annis, ex feria nota nil certi de die mensis, in quem mors ea incidit, statuere liceret.

Porrò dubium illud teste Petavio chronotaxibus suis in hac passî Christi epochâ consulturi movère Paulus Forosempronienſis, & Joannes Mariana asserentes, Calendarii Juliani ferias loco motas anno æræ Christiadum, quæ vulgaris dicitur, decimo tertio, præpostera rursus intercalandi unius præter ordinem & præscriptum diei ratione à mystis ethnicis Augusto senio jam & morbis penè confecto tentata. Cùm enim prima labes ab illis commissa contra Julii Cæs. placita, cer amplius ac oportebat inscitè intercalando, postliminiò expuncta esset Augusti jussu, fingunt citati auctores, anno decimo tertio Æ. V. diem unum bissextum intrusum, qui anno illius æræ decimo sexto primum debebatur. Inde unitate auctas in Calendario Juliano ferias usque ad Concilii Nicæni tempora, quod assumpto in Ecclesiæ quoque usus eo calendario exesse jussit bissextilem illum ultra tria sæcula jam redundantem. Ita quidem hariolantur citati scriptores, validis ideirco rationibus à Petavio & aliis impetiti, quibus addo arietem omnium Astronomorum confessione validissimum, Tabulas Uranicas, & & cyclicè putandi methodum.

Anno primo Juliano seu ab Æ. V. capedine 45. annorum disſito confecta est, & in Romano orbe recepta calendarii reformatio. Ita, ut demonstrat Doctiss. Petavius l. 4. c. 2. censent ac etiam censere debent chronologi omnes (non dissentientibus iis, qui exoticam intercalationem comminisci nil pensi habuère) estque certum teste eodem Petavio in calendas januaras ejus primi anni Juliani incurrisse Romæ novilunium. Qua de causa numerus aureus I. Neomeniarum index eidem diei apponi jussus. Similiter calendis mensis Augusti Claudii Imperatoris anno quinto commissum est novilunium alterum & quidem eclipticum, relatum à Dione l. 50. & aliis, Petavii asſerto l. c. Iste annus V. Claudii unanimi Chronographorum assensu, & ex certa scientia Tabb. astronom. fuit Æ. V. 45. & 90. ab instituto per Julium Cæsarem calendario. En calculum utriusque neomeniæ ex tabulis motuum cœlestium Philippi Hirii depromptum.

Radices locorum mediorum utriusque luminaris ad annum primum
 Æræ vulgaris ineuntem die 1. Jan. in ipso meridie Parisiis
 Solis.

9. S. 8. G. 43. M. 48. S. - 2. S. 9. G. 5. M. 2. S.
 Apogæi ejus.

4. S. 15. G. 18. M. 9. S. - 9. S. 11. G. 4. M. 38. S.
 Apogæi illius.

His subtrahantur motus, annis quadraginta quinque completis
 debiti. A calendis enim Januarii anni Juliani primi usque ad ca-
 lendas Januarii anni primi Æ. V. Christi seu Juliani 46. sobriorum
 omnium confessione, fluxere illi 45. anni, quos inter bissexti duo-
 decim, annus videlicet Julianus primus, ac quadragesimus quintus,
 Æ. V. immediatè præcedens, & relinquetur locus medius lumina-
 rium atque apogæorum anno primo Juliano ineunte, seu in meridie
 diei 1. Januar. Lutetiæ Parisiorum.

Motus respondens annis 45. quos inter bissextilis 12.

0. 1. 4. 58. -- 0. 0. 46. 8. -- 7. 10. 24. 26. -- 1. 1. 14. 25.
 9. 7. 38. 50. -- 2. 8. 18. 54. -- 9. 4. 53. 43. -- 8. 9. 50. 13.

Demptis mediæ siderum longitudini apogæis resultant, anoma-
 lia solis 6. 29. 19. 58. cui debetur æquatio additiva 58. minuto-
 rum, 0. secund. & anomalia lunæ 0. 25. 3. 30. cui respondet æquatio
 subtractiva 2. grad. 2. min. 30. sec. Hæ prostaphareses seu locorum
 mediorum æquationes contrariâ, ut patet, ratione astrorum mediis
 longitudinibus adhibendæ, simul addantur & summa constabitur 3.
 grad. 0. min. 30. secund. Dematur subin

Longitudini mediæ solis - 9. 7. 38. 50.

Longitudo mediæ lunæ - 9. 4. 53. 43.

residuo - - - - 2. 45. 7. addito priori summæ ex ambabus
 æquationibus obtentæ - - 3. 0. 30. habebitur summa alia, seu distan-
 tia à Novilunio - - - 5. 45. 37. huic attenda progressionem ho-
 raria luminarium in eo apogæi situ existentium, Phæbi quidem 2.
 min. 30. secund. at Phæbæ 30. minut. proximè, congruunt horæ duo-
 decim, minuta 34. Novilunium proin verum eo tempore Lutetiæ Pa-
 risiorum contigisset, seu dimidia horâ post mediam noctem, sed Ro-
 mæ horariis circiter quadraginta observatorio Regio Parisiensis ori-
 entalis ferè quadrante post horam primam à media nocte.

Proerueno Novilunio altero radicibus ad Æ. V. stabilitis.

Solis 7. 8. 43. 48. ap. 29. 5. 2. Lunæ 4. 15. 18. 9. apog. 9. 11. 4. 38.
addantur 6. 29. 17. 36. - - . 44. 42. - 11. 21. 14. 32. - - 0. 14. 5. 0.

motus videlicet medii annis 44. completis, in quibus II. bissexti, & Julio communi expleto respondentes, & constabunt longitudines mediæ Planetarum nec non apogæorum in meridie calendarum mensis Augusti anno quinto Claudi Æ. V. 45. Juliano verò currente nonagesimo, quo tempore seu die visa eclipsis

Solis nempe 4. 8. 1. 24. - 2. 9. 49. 44. - 4. 6. 32. 41. - 9. 25. 9. 38. adhibitis subjunctè prosta phæresib, evadet locus verus Solis 4. 6. 24. 24. locus verus lunæ 4. 7. 30. 56. differentia autem --- 1. 6. 32. qua prior planeta à posteriore jam excedebatur attentis utriusque motibus veris 2. min. 25. sec. & 38. 5. respondent 1. hor. 52. minuta, adeoque novilunium verum factum est Lutetiæ hora decimamartina calendarum mensis Augusti minuto octavo, at Romæ 48. min. post decimam.

Porro tabulæ Hirianæ ita sunt compilatæ, ut ab anno primo Juliano usque ad Æ. V. Christi ineuntem bissexti duodecim, ab anno verò Æ. V. primo ad 45. seu Julianum 90. bissexti undecim intercurrerint, prout suppositi in calculo antè exhibito, & ex institutione Calendarii Juliani erat supponendum. In eo siquidem annus primus debebat esse bissextus (ut evidenter liquet retrogrediendo ab anno Juliano 45. immediatè præcedente Æ. V. & manifestè bissexto, cum tales fuerint annus 4. 8. 12. 16. &c. eandem Christi Æ. V. consequentes) cum ergo ope tabularum Astronom. in ambo novilunia deveniatur anni primi & nonagesimi Juliani calendis Januarii & Augusti celebrata, Romæque observata, liquidò patet, fictitium esse Forosempronienfis, & Marianæ diem à mystis, ut ipsi dicunt, crasso errore intrusum, de qua tamen audacia, vivente adhuc, nec tam enervi Augusti, quin eam valeret reprimere, neque apparet, quomodo vel somnariæ potuerint gentiles illi sacrificuli, quibus incumberat tempora & ferias Romani Calendarii annuatim digerere.

Computus cyclivus quodammodo, & fors simplicior ad prædictorum authorum ostendendam hallucinationem est sequens. Ab anno Julii Caf. 1. ad 90. lapsi anni integri 89. à calendis Januarii ad Augusti diem primam soles 272. annis, ut paul ante ostensum, inter eam

tem.

temporis periodum evolutis inserti sunt dies intercalares viginti & tres. Dies 365, quantitas videlicet anni communis, per 89 multiplicati, reddunt summam 32485. adjectis 212. diebus mensium residuis ac præterea 23. intercalariibus constantur dies ab una in alteram neomeniam transacti 32720. seu horæ 785280, minuta prima 47116800. secunda 2827008000, seu bis mille octingenti viginti septem milliones, & octomillia. Dividatur postrema hæc summa per unam lunationem mediam dierum 29, horarum 12, primorum 44, secundorum 3, seu omnibus ad postreimas minutias reductis dividantur 2827008000, per 2551443, exhibebuntur in quoto Neomeniæ 1108. à primo anno Juliano ineunte ad calendas Augusti anni Juliani 90. celebratæ. Igitur intra id temporis intervallum nullus calendario præterea intrusus dies, aliàs neomenia ultima & ecliptica, seu millesima centesima octava non in ipsas calendas Augusti, sed in diem trigésimum primum Julii incurrere debuisset, nisi insuper fingas, diem præposterè insertum post institutionem & reformationem Calendarii Romani, antequam calendæ Augusti anni Juliani nonagesimi ingruerent, rursùm fuisse exemptum, prout jussu Imperatoris Octaviani postliminò devorati sunt illi tres dies, quos intercalationis vitiosæ festinatio Julianis fastis intruserat, ut nuper insinuatum. Sed à quo & quando dies ille elisus? Certè si Marianam audimus, dies iste inscitius primùm Concilii Nicæni ævo fuit absumptus, quod figmenti genus, si èt etiam sibi constaret, nullatenus elideret calculi utriusque prius ad mensuram evidentiam, cum utique dies duntaxat sæculo quarto Christi, quo sacra Synodus Nicæna sub Constantino Magno celebrata, è calendario Juliano elisa in censum venire nequeat illarum dierum, qui à calendis Januariis anni primi Juliani usque ad calendas Augusti anni Jul. nonagesimi effluxère, ut per se est manifestum. Ex quibus denique ostensum fit, quod intendebam, nil fuisse formam calendarii sæpe dicti immutatam ab illa, quam Cæsar Julius instituit, & nepos ejus Augustus, deformatam sacrificulorum vitio, iterùm réformavit ad Cæsar placita, saltem illa octuaginta annorum periodo, intra quam certissimò concludi debet Redemptoris nostri in his terris commoratio.

Lubet hic adnectere dispositionem *bissextilium* in Calendario Romano, qualis currere debebat ex ordinatione institutoris seu Julii Cæsaris, uti & qualem popparum vel ignorantia vel malitia inter innumeras Romani Imperii turbas initio statim præposterè digessit, unacum correctione ab Octaviano Augusto subin imperata, additis cycli solaris numeris, uti & litteris Dominicalibus anno, cuius respondentibus. Tabella prior formam à Julio Cæs. præscriptam, posterior deformatam à mystis exhibet usque ad asteriscum *, post quem locum habuit reformatio ab Augusto inducta, donec omnia rursus ad primævæ institutionis legem & nitorem absterfis labibus redirent.

TABU.

Tabula prior

Tabula posterior.

Anni	Jul.	Cycl. solis	Lit. Dom.	An. Jul.	Cycl. sol.	Litt. Dom.
Biff. 1.	XXI.	C. B.		Biff. 1.	XXI.	C. B.
2.	XXII.	A.		2.	XXII.	A.
3.	XXIII.	G.		3.	XXIII.	G.
4.	XXIV.	F.		Biff. 4.	XXIV.	F. E.
B. 5.	XXV.	E. D.		5.	XXV.	D.
6.	XXVI.	C.		6.	XXVI.	C.
7.	XXVII.	B.		B. 7.	XXVII.	B. A.
8.	XXVIII.	A.		8.	XXVIII.	G.
B. 9.	I.	G. F.		9.	I.	F.
10.	II.	E.		B. 10.	II.	E. D.
11.	III.	D.		11.	III.	C.
12.	IV.	C.		12.	IV.	B.
B. 13.	V.	B. A.		B. 13.	V.	A. G.
14.	VI.	G.		14.	VI.	F.
15.	VII.	F.		15.	VII.	E.
16.	VIII.	E.		B. 16.	VIII.	D. C.
B. 17.	IX.	D. C.		17.	IX.	B.
18.	X.	B.		18.	X.	A.
19.	XI.	A.		B. 19.	XI.	G. F.
20.	XII.	G.		20.	XII.	E.
B. 21.	XIII.	F. E.		21.	XIII.	D.
22.	XIV.	D.		B. 22.	XIV.	C. B.
23.	XV.	C.		23.	XV.	A.
24.	XVI.	B.		24.	XVI.	G.
B. 25.	XVII.	A. G.		B. 25.	XVII.	F. E.
26.	XVIII.	F.		26.	XVIII.	D.
27.	XIX.	E.		27.	XIX.	C.
28.	XX.	D.		B. 28.	XX.	B. A.

Ta-

Tabula prior

Tabula posterior.

Anni	Jul.	Cycl. solis	Lit. Dom.	An. Jul.	Cycl. sol.	Lit. Dom.
B. 29.		XXI.	C. B.	29.	XXI.	G.
30.		XXII.	A.	30.	XXII.	F.
31.		XXIII.	G.	B. 31.	XXIII.	E. D.
32.		XXIV.	F.	32.	XXIV.	C.
B. 33.		XXV.	E. D.	33.	XXV.	B.
34.		XXVI.	C.	B. 34.	XXVI.	A. G.
35.		XXVII.	B.	35.	XXVII.	F.
36.		XXVIII.	A.	36.	XXVIII.	E.
B. 37.		I.	G. F.	B. 37.	I.	D. C.
38.		II.	E.	38.	II.	B.
39.		III.	D.	39.	III.	A.
40.		IV.	C.	* 40.	IV.	G.
B. 41.		V.	B. A.	41.	V.	F.
42.		VI.	G.	42.	VI.	E.
43.		VII.	F.	43.	VII.	D.
44.		VIII.	E.	44.	VIII.	C.
B. 45.		IX.	D. C.	45.	IX.	B.
46.		X.	B.	46.	X.	A.
47.		XI.	A.	47.	XI.	G.
48.		XII.	G.	48.	XII.	F.
B. 49.		XIII.	F. E.	49.	XIII.	E.
50.		XIV.	D.	50.	XIV.	D.
51.		XV.	C.	51.	XV.	C.
52.		XVI.	B.	52.	XVI.	B.
B. 53.		XVII.	A. G.	B. 53.	XVII.	A. G.

